

עפ"ג 31049-12-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עפ"ג 31049-12-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופטת ש' זמיר)
בת"פ 10802-08-22 מיום 18.11.2024
י"ז כסלו התשפ"ה (18 בדצמבר 2024)

תאריך הישיבה: עו"ד פלג ינון
בשם המבקש:
בשם המשיבה:

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופטת ש' זמיר) בת"פ 10802-08-22 מיום 18.11.2024; בגדרו הושתו על המבקש עשרים ותשעה חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

רקע והשתלשלות העניינים

1. המבקש הורשע, על-פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מסחר ברכב גנוב לפי סעיף 413א לחוק העונשין; הוצאת שיק ללא כיסוי, לפי סעיף 432א לחוק העונשין; זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין; והתחזות כאדם אחר, לפי סעיף 441 לחוק העונשין.

2. כמפורט בהרחבה בגזר דינו של בית משפט קמא, במשך כשלושה חודשים בשנת 2022, המבקש יחד עם אחרים (להלן ביחד: הנאשמים) פעלו לשם מימוש והוצאה לפועל של תכנית מרמה, אשר

תוכננה היטב. במסגרת מעשיהם התחזו הנאשמים ברשת החברתית 'פייסבוק' ובאתר 'יד-2', למי שמעוניינים לרכוש חפצי יד-שנייה וכלי רכב משומשים (להלן ביחד: הרכוש). בתמורה ל'רכישת' הרכוש, מסרו הנאשמים שיקים מזויפים או צילומי העברות בנקאיות מזויפות. בהסתמך על מצגי שווא אלה, הועבר הרכוש לחזקת הנאשמים, אשר בהמשך אף נמכר לצדדים שלישיים. במעשים אלה, קיבל המבקש באופן פסול ובלתי-חוקי רכוש בשווי של כ-360,000 ש"ח.

3. בגזר הדין נקבע, כי מעשי הנאשמים, וביניהם המבקש, הובילו לפגיעה משמעותית בערכים מוגנים רבים, לרבות פגיעה בקניינו של הפרט ובפרטיותו. בהמשך, לאחר שבית המשפט עמד על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; הסיבות שהביאו את המבקש לביצוע העבירות; הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות; וכן מדיניות הענישה הנוהגת במקרים כגון דא, נקבע כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות בהן הורשע המבקש נע בין עשרים ושמנה לשישים חודשי מאסר בפועל. לאחר מכן, בעת קביעת עונשו של המבקש בגדרי מתחם העונש, בית המשפט שקל לקולא את נטילת אחריותו של המבקש ומאמציו לחזור למוטב; את היותו מאובחן כחולה בסכיזופרניה פרנואידי; ואת היעדרו של עבר פלילי. לצד זאת צוין, שלא ניתן להסתפק בעונש מאסר הניתן לריצוי בעבודות שירות בלבד, לנוכח חומרת המעשים ותוצאותיהם החמורות. בנתון לאמור נקבע, כי יש למקם את עונשו של המבקש בחלקו התחתון של מתחם העונש, ובהתאם הושתו על המבקש עשרים ותשעה חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

טענות הצדדים

4. המבקש טען, כי נסיבותיו האישיות, לרבות העובדה שגילו הוא 27 בלבד והוא נעדר עבר פלילי, תומכות בקבלת הבקשה לעיכוב ביצוע. בהקשר זה נטען, כי המבקש סבל בילדותו מאלימות קשה מצד אביו, אשר אף הובילה למעצר האב. עוד צוין, כי אחותו של המבקש הוצאה מהבית על-ידי גורמי הרווחה בצעירותה ושאחיו היו מאושפזים במחלקה הסגורה לבריאות הנפש בבית החולים שיבא תל השומר. לעניין סיכויי הערעור נטען, כי לנוכח נסיבות חייו ומצבו הנפשי הקשה, אשר לשיטתו לא באו לידי ביטוי בעת גזירת עונשו של המבקש, סיכויי הערעור גבוהים. בנתון לאמור, נטען כי ככל שלא יעוכב ביצוע העונש, עלול להיגרם למבקש נזק בלתי הפיך. בדיון שהתקיים לפניי חזר בא-כוח המבקש על הטענות המפורטות לעיל, תוך שהודגש כי מצבו הנפשי של המבקש מחייב את קבלת הבקשה.

5. המשיבה מצידה התנגדה לבקשה לעיכוב ביצוע. בדיון שהתקיים לפניי טענה באת-כוח המשיבה, כי הטענות בדבר מצבו הנפשי נבחנו על-ידי בית המשפט המחוזי, אשר נתן דעתו לכך במסגרת גזירת עונשו, שכן עונשו נגזר ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. כמו כן הודגש, כי לנוכח חומרת המעשים בהם הורשע המבקש, גם אם יתקבל במידה זו או אחרת ערעורו, ירצה המבקש עונש מאסר בפועל. במצב דברים זה נטען, כי אין הצדקה שהמבקש לא יחל בריצוי העונש באופן מיידי, בשים לב למשך זמן המאסר שהושת עליו.

דיון והכרעה

6. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ובחנתי את נסיבות המקרה הפרטניות, מצאתי לקבל את הבקשה לעיכוב ביצוע, כמפורט להלן.

7. כידוע, בע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: עניין שוורץ) נקבעו השיקולים אליהם נדרש בית המשפט להתייחס בבואו להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. במסגרת זאת, על בית המשפט ליתן דעתו לשיקולים הבאים: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; משך תקופת המאסר; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש; התנהגות המבקש במהלך המשפט; וכן נסיבותיו האישיות של המבקש. כמו כן, בעניין שוורץ נקבע כי הנחת המוצא היא שכאשר הערעור מופנה כלפי גזר הדין בלבד, הנטייה תהא שלא לעכב את ביצוע עונש המאסר.

8. במקרה רגיל, ספק אם היה מקום לעכב את ביצוע העונש של המבקש. יחד עם זאת, השיקול שהטה את הכף לעבר קבלת הבקשה הוא נסיבותיו האישיות של המבקש, בדגש על מצבו הנפשי, כפי שזה תואר בתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית משפט קמא ביום 30.09.2024, וכן בחוות הדעת שהוגשה מטעם המבקש ביום 18.12.2024, במסגרתה צוין הצורך הדחוף בהליך טיפולי. זאת ועוד, היעדרו של עבר פלילי; תקופת המאסר שנגזרה על המבקש; ועמידתו בתנאים המגבילים שהוטלו עליו והתנהלותו התקינה לאורך ההליך בבית משפט קמא, בשילובם של כל אלה יחד - תומכים בקבלת הבקשה.

9. על כן, מהטעמים שפורטו לעיל, מצאתי לקבל את הבקשה, ולהורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש עד להכרעה בערעורו. למען הסר ספק יודגש, כי החלטתי זו אינה מתייחסת לשאר רכיבי הענישה אשר הוטלו על המבקש, וכן יובהר כי התנאים המגבילים שהוטלו על המבקש על-ידי בית משפט קמא יוותרו על כנם עד להכרעה בערעור כאמור.

10. סוף דבר: הבקשה מתקבלת בזאת.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ה (25 דצמבר 2024).

חאלד כבוב
שופט